

RMK. I.

311

CSÁKTORNYAI MATHEUS
RÉGENTEN AZ ROMAI FEO
ASZSZONYOKNAK CIFRASÁG
TILALMARÓL VALO
PERLÓDÉSEC
1599.

RMKI

311

OSZK

19

709.

RÉGENTEN AZ ROMAI FEO

RMK I.
311.

ASZSZONYOKNAC CIFRASÁG TILALMARÓL

valo perlödés az Tanacz

elöt.

Authore anagrammatismo, Sto Athe-
narum castitas.

Handwritten scribbles

AD NOTAM: *Crispianus de matheus*

Mostan emlekezem az el múlt időről,
az el múlt időkől, io Toldi Miklósról.

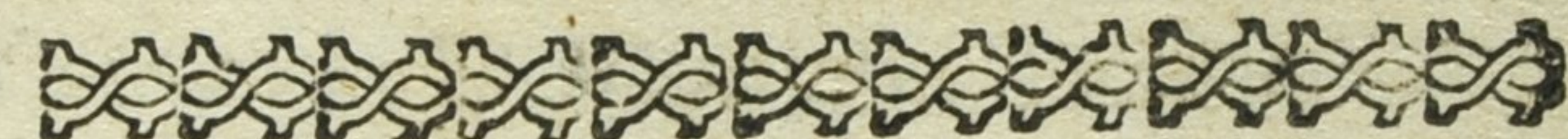
*Toldi Adamus maximo
Er igyén reji familia
viter sejel ajer...
nem solvum mostani...
Baja volget bajat
ő birtka...
en is volt jó...
Toldi bajnok...
ajalat el...
summa...
vissa bocsat...*

1599.

S. G. W.

ELSEO RESZ.

Y dolgot beféllec, kérlec meg hal-
lyátoc,
Kit hísem hogy többfer még nem
hallottátoc,

Míg meg nem értítec, meg ne utálljátoc,
Nem köz dolog lefen, magatoc meg láttjátoc,

Régenten Románac ő birodalmában,
Mikor mind ez Világ volna hatalmában,
Ily Törvény adatéc Roma Városában,
Affony nép rendínecc kemény Sententiában.

Egynekis NE LEGYEN S; ABAD cifrálkodni,
Bárfony és soc fínű Köntest sem viselni,
Fél nehézéc Aranynál többet nem fűzni,
Koczin és Hintóba Városban hordoztatni.

Vala ackor Biro az Quintus Fabius,
Biro társa neki Titus Sempronius,
Es Kősség Hadnaggya az Marcus Oppius,
Ki ez Törvént fabà, társa Titus Romulus.

Egykor Affony népec mind fel támadánac,
Az együgyűséget, semérmőt, el hagyác,
Piatzon, Vtzákon seregelue álnac,
Tanáczba kic mennec, esedeznec, onfolljátoc.

Sínten ackor Biro az Cato Portius,
Az kősség Hadnaggya Marcus Fundanius,
Kínecc az Lucius társa Valerius,
Párttyokat felette fogta ez Valerius.

A 2

Mind

Mind sinnen mind sivei ő melletec fogta,
Ennec az Törüennec le tétesséc sullya,
De Portius Cato fő Biro visszálya,
Tanáczban fel menuén. így kezdé sollaria.

Im mely Pirulással kellettéc fel időnem,
Sántalan üdültő Assonnép közt kelnem,
Bizony nagy dolog ez, mit kellettéc érnem,
Assony nép akarna fellyülesni az Leplen.

Czak költőt dolognac alittottam eddég,
Valaha így zendült volna fel Assony nép,
Ki vetette volna ferfiaknac rendit,
Es duéc lőt volna ot az Feiedelemség.

De igaz hogy akar mely kiczin állattul,
Ha rea nem vigyáz gondod esic attul,
Ha te eleinec eleit nem veszed,
Mint hogy példát ad ez máforis ki most meg lőt.

Eft pedig Valeri köbönhettyűc nektóc,
Váras Hadnagyfagot kic most viselítec,
Nekűnc fő Birátoknac gondot bereztörtéc,
Azért meg lássátoc hogy le czende siczétec.

Valerius Hadnagy leg ottan fel kele,
Be solita őket úgyóc meniségére,
Az Proterua Assony Rixa felesége,
Igy indita srauát, ez lön első beféde.

Hatalmas Románac te Cato Biráya,
Most ez mi dolgunkat ne czudáld annyira,
Semmi értetlenfég mert ninczen dolgunkoa,
Ercze meg felséged sűkség kénserit rea.

Meg tiltatot tóllűnc az mi ékességűnc,
Cifra sűp öltözet az mi nyaiaságunc,
Nyugoto könyébség, Koczin soralásunc,
Házastársoc léuén illiké el senuednűnc.

Kis

Kit noha az igaz sferetet sem tarttya,
Ki czak azis volna sinton elég oka,
De hogy igazságunc tesséc meg valóban,
Rendel az okait elő sámlálom nyiluán.

Első ok azoktol az kic ezt költettéc,
Serzetős iámboroc srentős neuezetóc,
Auagy fősuénségtől ment erre ő keduec,
Hogy az nagy gyűtésben legyen iob mesterfégec.

Auagy másod okán czake ezért sörzettéc,
Hogy utáltassanac minket meg veletec,
s magoknac lehessen hozzanc férközésec,
Mely okos rauasság, ilyen ám ő sentsésec.

Harmad oka hogy már sollyac ugyan hozza,
Hisem nám az Törüeny természetec Papyá,
Vitézlő sersámoc mi hozzanc nem modgya,
Czak az sűp öltözet az mi sersámunc volna.

Negyed oka miért ez törüeny nem méltó,
Ki az Assony népnc öltezeti fosro,
Tudod te hatalmas és bölcz Biro Cato,
Régen Assony népis az tanáczban volt iáro.

De hogy Cecrops Király egykor az időben,
Athena Városát fundálna az helyen,
Együtt egy Olai fa fel tetzic hertelen,
Ismet nagy buzgáissal viz fakad meg más helyen.

Az ily czodán Cecrops Király álmelkoduán,
Iőuendőt tudatni elkűlde Delphusban,
Kinec iőuendülő Apollo eft monda,
Viz Neptunust iedzi, Mineruát az Olay fa.

Azért hogy Neptunus Tenger Vra volna,
Minerua peniglen bölczeség Assonya,
Czak ez kettő közz il sabadfágoc volna,
Melyről az Várasnac neuét kellyen adnia.

A 3

Király

Király mind az két rend tanaczát he gyűti,
Mellyről nevezék el, voxot adgyon kiki,
Férfi rend Neptunust magáért neuezi,
Asszony nép Mineruát meg magáért neuezi.

Czak eggyel lőntöbben az Asszony nép rendi,
Mineruaról kelle Váraft el neuezni,
Minerua Görögül mondatic Athini,
Kiról Athenánac mind ez Világ neuezi.

Neptunus oly igen bosskonkoduán raíta,
Az Várafnac neue volna nem ő rólla,
Tenger habyaiual addig háborgatá,
Mig meg engefteléc ilyen három dologba.

Az Asszony nép többé Tanáczban ne mennyen,
Gyermec az Annyáról és ne neueztesen,
Születet helyéről egy se neueztesen,
Hanem az Féryéről neiénece neueztesen.

Ez három dologtól azért meg fostattunc,
Nekűnc ottan meg lőt minden bűnhedésűnc,
Czak az szép öltözet hagyatot meg nállunc,
Ihon im attulis akartoc meg fostanunc.

Eo TED oka miért sem méltó el túrnűnc,
Hísem nem Rabotoc, de Tárátoc vagyunc,
Bölcszec serént két testben egy lélec vagyunc,
Szolgaknál, Raboknál, roffabbul kellé iárnunc.

Rabotoc fogátoc Bársonybanis iárnac,
Keduec serént ieles louakon nyargalnac,
Oh méltatlan Törvény, agyà átkozotnac,
Szolgáknál, raboknál, ki tudot rofabaknac.

Férfiaknac könnyű Asszony embert győzni,
Még ha étűnketis akaryác meg fogni,
De czak itilyetec volna hogy mely könnyű
Ha nektökis tollűnc est kellene senuedni.

Végetlen

Végetlen nagy hadac zöngöttec közettűnc,
Iűvedelműnc fogyot, rablatot iofágunc,
Mint Vipera kigyó ragattot Orfágunc
Illy sanyaru dolgot ackoron sem senuedtűnc.

Most penig békefség vagyon, sēp czendefség,
Most örűlaz kőfség, vagyon igyeneség,
Arany idő fordult, keduefség meg terűlt,
Mint egy ragadomány, ilyen fősuény talalmány.

Most rettegés helyén örűm és vigafág,
Kegyes éneklēsec, gyakorlatos iátēc,
Minden győnyörűség, virágzic az kőfség,
Te idődben Cato, bodog állapot válto.

Innēt vagyon hogy igy minnyayan seretnec,
Czudálnac, böczűlnec, feyenként diczirnec,
Szép Verseket irnac, ayánlyác Neuednec,
Te hozzád sietnec, idődben neuelkednec.

Haboru időben vallyuc hogy méltó volt
Az Cifra tilalma, mégis illendőb volt,
Mikor diadalmot az Annibal vőt volt,
Czak Arany gyűrőtis hogy kí kőbellel mér volt.

Nem illet ackoron mondom Cifrálkodnunc,
De hogy már meg fordult esmet győzedelműnc,
Mindenece még az Kőfalok is örűlnec,
Mi Gazda Asszonyoc gyáfólunc nyauallyáfoc.

Fősuénfég rūt dolog, rutt yab kit meg vakit,
Eo el változtattya terméftnec rendit,
Igafság hagyóya, Terméftet foytóya,
Nem élő állatnac az élőtűl fosto ya.

De lād hogy az fősuény magát is gyűlöli,
Az mi vagyon magatölis hogy kiméli,
Az pénznec peniglen sockátul tartozni,
Soc bölcz embereknec meg mutattyác példái.

Amaa

Amaz bölcz Socrates Görögcz virágya,
Aíándékot fokfágaért meg utálla,
Xenocratesnekis Sándor Athenásba,
Eotuen Talentomot mikoron küldet volna.

Követeket hozza Vaczorára inte,
Kire specialét semmit nem főzete,
Kiuel be érneyéc csak annyit késtite,
Másnap mikor az pénzt viuéc eleibe.

Monda érthetétec estueli vaczorán,
Ennékem nem bukék ennyi pénz és Arany,
Az Diogenesis kérkedet ez formán,
Hogy ő Dariusnál bodogb volna magában.

Mert az ő elmeie nem bukólködneiec,
Dariusnac soha de semmi nem elég,
Sőt idegenekben példát mit keresec,
Mi eleinkbenis erre bőféggel lelec.

Valerius ki Consulfágban hólt megis,
Váras költségeuel löt temetéseis,
Oly keduetlen nálla volt az fősuény gyútés,
Illyen dicziretes Quintus Cincinnatusis.

Eke mellől mikor vonnác Hadnagyfágra,
Meghekét vót elő győzedelem hozua,
Fabriciusnakis Epirus Királlya,
Nagy summa Aranyat mikoron küldet volna.

Felel Fabricius ő igyeközeti,
Magán hogy nem pénzen inkább uralkodni,
Embernec mint pénzec inkább paranczolni,
Azért már lássátoc pénzeteké iob vagy mi?

Nagy bün az pénzt fellyeb embernél böczülni,
Hát felelégteknél már inkább keduelni,
Ti bannyátoc ha mi mást fogunc beretni,
Louatokat sebben kesitetec ti tartani.

Vgy

Vgy vagyon hogy louan iártoc és ügettöc,
De mi is hordozunc, raitunkis ügettöc, *ita*
Hadgyuc csak reátoc ha keduesb az Nyereg,
Sarkantyus sem szükék, vagyunc engedelmesec. *ita*

Fene louaitoc gyakorta el hánnac,
De mi ugyan magunc foritgatunc hozzác, *ita*
Mi sepen nyugotunc, azok igen ráznac,
Veletec mi bánunc, az bánást ök meg váryác,

Vagyon louatoc allyát ki meg vessé,
Az Nyerget, berbámot, ki rólla le vegye,
Az ő allasában ki meg törlegesse,
Ki abrakoztassa, serénnyét el eczetellye.

Mi penig segenyec bodogtalan népec,
Nem hogy más ez berént ékesgetne minket,
De még veletekis minékünc kel bännunc,
Hát mint louatoknac annyira hogy nincz böczünc.

Auagy helyben állunc, auagy mind meg halunc,
Mint egy ber az solgác miis fel támadunc,
Tudom fiainkis nem álnac mellölünc,
El bántuc magunkat, egy akaraton vagyunc.

Akar mely erötlen állatis peniglen
Ki immár el bánta magát keseruében,
Nem keueset árthat az egy eggyességben,
Maga el ayánlás gyakran volt győzedelem.

Ne véllyétec azért semminec haragunc,
A bozbu nagy dolog touáb el sem túryúc,
Czak az hayfálnakis nam árnyékát láttyc,
Az kis Hangyánakis vagyon dagállya láttyc.

Híres neues dolgot vífelt Azfony népis, *ita*
Sokfor próbáltanac vitézlő dolgotis,
Mikoron az Persác Astyages elöt
Hátat attac volna Medus királlya elöt.

B

Annyoc,

Annyoc, Feleségek előkben állának,
Es biztatni kezdék hogy vissza fognának,
Auagy ha fégyenre el bünifutnának,
Ruháyc eleit fel fogák el buyanak.

Mellyen el fégyeluen magokat az Persác,
Bátorfagos képpen vizsa ropponának,
Es így győzedelmet el futtat vallának,
Köszönnyc az Azsony népec biztatafsának.

Hát mikoron még el kezdetén Romának,
Az Capitulumot Sabinoc vináyác,
Es már az Piatzon igen czapkodnának,
Azsony népec hozzá és hátra tolyyatának.

Roma Királyinac ki vesélese után,
Hogy Volscusoc hada meg tolyúlna Román,
Ackor is fel kele Azsony nép minnyáyan,
El tere az nagy had Azsonynép indulattyán.

Amaz Semiramis hatalmas Azsonynac,
Híre vagyon kerületin ez Világnac,
Vránac halála után az Ninusnac,
Bírodalmát nyuita az Babilonianac.

Tanaquil Azsonyis addig vitézködék,
Vra Tarquinius hogy úgy el óltaték,
Segítségül híua Seruiust az Veit,
Az Királyi féknecc ki el foglalà tífítit.

Hát az Hortensia Azsony bátorfága,
Hogy az Azsony népis meg rótatot volna,
Es senki nem mérne éröttec bolnia,
Az Tífittartóc elöt ő álla és iól iára.

Az Carmentis Azsony hogy elő ne hozzam,
Ki egyéb velünc röt soc iauai után,
Deaki Bötünc csak hogy találóya,
Minden nemzetöktől meg köszönbetö volna.

De hogy

De hogy elő hozzam Leanzo Cleliát,
Kit ti eleitök Zalogul adának,
Az Hetruriai Porienna Királynac,
Mikoron Kő fala alatt volna Romának.

Clelia mind addig hogy el urozködék,
Töb Leány társai közzül ő el fékéc,
Az Tyberist által usván meneködék,
Kiért Iouas Oflop Leánnac emelteték.

Lucretia Collatinus felesége,
Tarquinius miat ki seplöt fenuede,
Tífittaságé auagy erőlség tüköre,
Meg rontását bánuán Hansárt úte mellyében.

Az Portia Azsony Brutus felesége,
Vra meg hólt volna haluán el fédüle,
Semmit nem kaphatuán hogy magát meg ölye,
Tüzes práfát nyele úgy is utánna mene.

Válnac mi köztünk is olyanoc hidgyétec,
Ti pedig maíd sinton solgallóckà téftec,
Nyiluan Kardot fogunc ha ugyan így búkfég,
Artzal esünc semben, mellyel ösbue ha búkfég.

De láttyuc ezeknec keues foganattya,
Azért fép fiaink segillyetec mostan,
Semermes Annyatoc mellé igaz ckbán,
Hogy nem Attyatokhoz ilyen méltatlanságban.

Vgy vagyon mind két fél vagyunc búlötöc,
De méltatlan dolgon ál it az külömbfég,
Kit iól meg itiluen töllec csak nemzettöc,
Es alkotás kiüül töllec semmit nem vestöc.

De hogy iól erczétec pedig mi fogantunc,
Es kilentz Hólnapon mehünkben hordozunc,
Addig mi tulaydon vérünckel taplálunc,
Es idő el teluen nagy fáidalommal búlunc.

Bz

Sülés

Példa Pausanias Spartánac Hertzege,
Példa az Annibal Carthágo Hertzege,
Kit Campanianac lágyfága meg dőyte,
Soc íratlan Hauas Zikla kit meg nem tőre.

Híres Cleopatra Azfony Cifraságban,
Ki hogy Aegyptomboleuez Asiaba,
Bárfonyos Vitorlác, Aranyas Gallyáya,
Ezüstős Euezők, Orgonára sűuöltec.

Eo Venus modgyára ül fēp Sátorában,
Két felől mellette fēp Cupidóc iruán,
Szolgálo néki Gratiác modgyára,
Hogy meg őlé magát: de lásd mire fordula.

Ez czuda valamely Nemzet őnen kőbte,
Idegen nemzetec Cifrayát fel vőtte,
Annac nem sokára de eset kezébe,
Mint Görög Sándornac, Darius Czáfár népe.

Szinte azért főktađ Cato est mondani,
Hogy az Görögök nec ő lágy őltőzeti,
Fogh Romaiaknac ennyiben használni,
Hogy az io lágy Lepely Duchna el fenderíti.

Ez kapot fēpség nec, félec ugy mond, attol.
Ne lennenc mi néki, nem ő nekűnc foglyúl,
Carthagotis azért nem hagyád le tőrnűnc,
Az Hadnál ártalmasb tobzodásban ne esűnc.

Egy nemű tobzodás mert nem elég őstán,
Cifra lakást kéuán, lakás ágyat kéuán,
Agy veszeg heuerést és Alakot kéuán,
Igy az fősuénység nél tékozlás nagyob kárban.

Sőt Cifra Embernél houa lehet fősuémb,
Czak magát purgállya vala hogy hogy lehet,
Inkáb meg koplallya czak lehesen gombya,
Nem hogy adakozua mi íauait nyuitana.

Az mi

Az mi bölcz eleinc mindenre vigyáfiac,
Minden képtelenről, ottan tőruént fābtac,
Az Piatzokonis őrizkődöt, hattác,
Mód felet vásárlót ottan Birohoz vontác.

Az Orchia Tőruény, Aytót ki nyittatot,
Hogy az Vendég fāma nyiluan meg láttatot,
Az Fannia Tőruény nagy kölczéget tiltot,
Száz Assisnál többet el költeni nem hagyot.

Kit Kősség Hadnaggya Durinius léuén,
Hogy ašt fel bontani mére, kedueskeduén,
Tanáczból ki vetéc lön helyén az Tőruény,
Igy Cifrazattólis lön ez Oppia tőruény.

Adatot ez Tőruény mértékletességért,
Szemérmetségért, és kissébb költségért,
Tunyá Cerussánac táuoztatásáért,
Teremtet formáual meg elegendésért.

Est mi nem czak magunc keduetől kőltöttűc,
Aegyptomi Néptől és Bölczektől vőttűc,
Es Görög Lycurgus bölcz Feyedelemtől,
Mert Estendő által, ki élt czak egy Ruháual.

Ahól nyauallyásoc panaszt arról tesfec,
Hogy ők a Tanáczba soha nem mehetnec,
Lám czak ennyit sem értic eleit ezeknec,
Hozfu hayoc léuén, Sűueget nem viselnec.

Azfonymép rendinél czaczogób mi lehet,
Változob mi lehet, haragosb mi lehet,
Vakmerőb mi lehet, Marr keduűb mi lehet,
Rauazb, igyenetlőmb, telhetetlemb mi lehet.

Im ez dologbanis nehul kőnyörőgnec,
Nehul ha nem telic keduűc fenyegetnec,
Réghi Azfonyokban nehannyát diczirnec,
Nem láttýac azoktól ők mely mezfére estec.

Sám

Sámlálhatnánk olyat elő többeketis,
De inkább magatoc ellen vagyon azis,
Rátoc támadnának ha élnének ökis,
Semérmetségét őriztéc halálígis.

Kit úgy meg diczirel amaz Lucretia,
Mikor Tarquinius kémlelni ment volna,
Nem Tükör nézésbe, tántzban tapasztala
De szolgálóc közöt őtis fonní találá.

A külső Cifrázás belső elmét ielent,
Maga kőüül mutat Vránac idegent,
Ottan bányác hogy ha Vroc mást beretend,
Magoc tesnecc peníg mást magokból s idegent.

Minden háborunac Aßony ember oka,
Hadaknac kezdeti vagyon ő miatta,
Czorda pástorrà löt Apollo miatta,
Miatta Hercules sockáig font az Kontyba.

Aßony ember miat romla el à Troia,
Priamus, à Hector vesze el miatta,
Az erős Achilles ugyan ő miatta,
Világnac két része tíz estendeig viua.

Mit böllyac sokaknac nagy buyasagárol,
Ki magát Eoczeért fel kötö Bilbifrul,
Hogy keduet nem tölte éghő berelméröl,
Irtozom Myrrhánac fertelmes dolgátol.

Myrrha az Cynaras Királynac leánya,
Attya berelméhez mikor nem iuthatna,
Daika vétkezteté, átkozot nem tudua,
Leanyát meg ölni akarván hogy meg tuda.

De Myrrha futaméc el Arabiaba,
Ot büle Adonist, ki Eocze és Fia,
Változtatéc maga neuén valo faua,
Myrrha csak foly, mostis büne fakadoz raita.

Pisistrat.

Pisistratus Anyja vén büle voltára,
Hogy egy gyermek lffiat hozzà nem vonhata,
Semtelen felölle Fiánac panaszt,
Ki törüent ronthatoc, de büuet nem, aßt monda.

Már az böcztelenségis nagy az Aßony népben,
Olympias Aßony neuezetes ebben,
Vra Philep Király el reckeztésében,
Mikor kedue nem volt ágyas házba iöttében.

Socratesnét ki nem tudgya az Xantippét,
Vrát ki morogván az házból, hogy ki ment,
Es az ház alá ült, rea vizet öntöt,
Ki csak mond, nem czuda dörgés után első löt.

Nagyob fősuényfégis nincz semmi állatban,
Burdélt berze Venus testéuel Cyprusban,
Thais azonképpen gyütöt Corintusban,
Temérdeki kénczet Flora gyüte Romában.

Már kegyetlenségis mely az Aßonyokba,
Tullia Seruius Királynac Leánya,
Edes Attya testét feküvén az porba,
Hinto sekerébe üluén, altal iártata.

Ki hihetné őket az árultatásra,
Az Tarpenia Aßony Spurius leanya,
Ez Világnac Várát Romát el árula,
Eo à Sabinokat Aranyért be boczátà.

Eterő voltokat kiczoda nem tudgya,
Soc iámbor fő Ember hertelen hal vala,
Aßt hogy egy szolgáló ki nyilatkozata,
Ahún báz hetuennec feye eséc miatta.

Caligula Czáfárt Aßony Cesonia,
Meg krúslot falattal meg bolondította,
Claudius Czáfárt is Aßony Agrippina
Kedues falattyába meg éteté Gombába.

C

Igy az

Igy az Licinia Afelliusi Vrát,
Es az Publicia Albinusi Vrát,
Megétevec, noha fő Birác volnának,
Es noha őket is oftán érte meg foytác.

Amaz bübayóság hát kiben vagyon többbe,
Az ugyan csak sokot lenni Azsonynépbe,
Ama gonos Circe nevezetes ebbe,
Ulisses társait ki Disnouà tüntette.

Mi büklég effélét többet elő hoznom,
Azsonynép öröckes vétkeit fámlálnom,
Magokis álrallyác, Im intenéc immáron,
Azért mi Cifráyoc légyen nékic meg mondom,

Két féle Cifrátoc Azsonyiállatoc,
Legyen mind a belső mind külső Cifrátoc,
Io erkölcz, ki nagyob a belső Cifrátoc,
A tibia öltözet pedig külső Cifrátoc.

Az ty Vratokat büből feressétec,
Hittel kötelesec hogy vattoc erczétec,
Ha frissebbet látoc meg emlekezzetec,
Formaért az io hir neuet el ne vezfétec.

Sziligy erkölczötöc, gyöngyessit titöket,
Halgato kegyesség, aranyaz titöket,
Házatoknac gondgya, magasztal titöket,
Emberléges főzat, teryest néktec io neuet.

Czaczogás, bő beszéd nem illic hozzátoc,
Mit ielent gondold meg fel ködtöt állotoc,
Faitalan fauoktól hát inkább fuffatoc,
Ez belső ékeesség, és külső palástotoc.

Az ki ez Éneket így egyben rendelte,
Czáktornya hazája Draua Mura közbé,
Egy egy Historia minden Versezekbe,
Kic Hatoriákban vetödtec néktec bedue.

VEGE.

AMN MUSEUM
KÖNYV-
TÁRA

Teljes

AMN MUSEUM
KÖNYV-
TÁRA

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár